

Zitting 1981–1982

17 444

Enige vereenvoudigingen op het gebied van het personen- en familierecht en het burgerlijk procesrecht

B

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 10 maart 1982, nr. 103, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State, zijn advies betreffende het bovenvermelde ontwerp rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 14 april 1982, nr. 2117/04/8214, moge ik U hierbij aanbieden.

De Raad van State merkt op dat de in artikel IV van Hoofdstuk 3 van het wetsontwerp voorgestelde schrapping van de woorden «en de toeziende voogd» in het eerste lid van artikel 339 Boek 1 BW niets te maken lijkt te hebben met de afschaffing van de eed in het familierecht, waarover Hoofdstuk 3 handelt.

De Raad voegt daaraan toe dat de mede-ondertekening van de verklaring omtrent de goederen van de minderjarige door de toeziende voogd, gelet op het bepaalde in artikel 313 en vooral ook artikel 314 van Boek 1 BW hem zinvol lijkt.

Het verband tussen de voorgestelde schrapping van de geciteerde woorden en de afschaffing van de eed in het familierecht was, dat ingevolge artikel 338 Boek 1 BW, zoals dit komt te luiden door de in het onderhavige ontwerp in artikel IV onder B voorgestelde wijziging van het vijfde lid van dit artikel, de boedelbeschrijving slechts door de voogd wordt ondertekend.

Ook in zijn huidige bewoordingen eist het genoemde artikel 338 geen mede-ondertekening door de toeziende voogd. Het kwam de ondergetekende voor dat die mede-ondertekening dan ook bij de inlevering van de verklaring omtrent de goederen van de minderjarige, bedoeld in artikel 339, kan worden gemist. Anderzijds kan aan de Raad worden toegegeven dat artikel 314 Boek 1 BW de toeziende voogd opdraagt, toe te zien op de indiening door de voogd van de verklaring omtrent de goederen van de minderjarige. Met het oog op dit toezicht is de mede-ondertekening door de toeziende voogd wellicht niet geheel zonder betekenis.

Aangezien deze mede-ondertekening als zodanig geen gevolgen heeft voor de werkdruk op het justitie-apparaat terwijl in het onderhavige ontwerp in de eerste plaats wordt gestreefd naar verlichting van deze werkdruk, kan ik mij ermee verenigen dat in het kader van het onderhavige ontwerp de mede-ondertekening door de toeziende voogd niet wordt geschrapt. Een dienovereenkomstige wijziging is in het wetsontwerp aangebracht.

Vervolgens stelt de Raad dat het hem niet duidelijk is wat wordt bedoeld met «geheel» behandelen van de zaak door een rechter-commissaris in het voorgestelde nieuwe derde lid van artikel 429f van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

In de twaalfde Titel van het eerste boek van dit Wetboek, betreffende de rechtspleging in zaken die met een verzoekschrift worden ingeleid, heeft het woord behandeling betrekking op de mondelinge behandeling van een verzoekschrift ter terechtzitting. Deze behandeling kan onder meer inhouden een verhoor van partij, belanghebbenden of getuigen. Zij kan meerdere zittingen beslaan. Zij omvat blijkens de bewoordingen van het eerste lid van artikel 429k Rv niet tevens het geven van de beschikking. De behandeling, in deze zin verstaan, dient in de gedachtengang die tot de voorgestelde nieuwe bepaling heeft geleid, geheel of gedeeltelijk aan een rechter-commissaris te kunnen worden toevertrouwd. Ik meen dat deze doelstelling door de bewoordingen van het voorgestelde nieuwe derde lid van artikel 429f Rv correct en voldoende duidelijk wordt weergegeven.

Voorts wijst de Raad op een tweetal onduidelijkheden, achtereenvolgens in het derde lid van artikel 102 Rv. en in het tweede lid van artikel 29 Onteigeningswet, welke het gevolg zijn van het vervallen van enige woorden in de onmiddellijk daaraan voorafgaande tekst. Deze onduidelijkheden heb ik alsnog in het ontwerp opgeheven door de woorden «hun» en «hij» te vervangen door een aanduiding van de personen waarop deze woorden betrekking hebben.

Aan de redactionele kanttekeningen van de Raad is zoveel mogelijk gevolg gegeven. Voorzover deze kanttekeningen de strekking hebben, enige leden van artikelen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering te nummeren kunnen zij niet worden gevolgd, daar de leden van artikelen in dit Wetboek niet genummerd zijn.

Ik veroorloof mij U in overweging te geven, het hierbij gevoegde gewijzigde ontwerp van wet en de memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter.